

WC

vonnis nr. 5192 F 1

OP VERZET

VONNIS

Mit getekend door de besloten met
- Het

nummer: 5192
datum: 28.10.2013

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN55.LB.13649-09

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN:

008987 predikant geboren te wonende te Belg xp

- die, bij exploit van gerechtsdeurwaarder met standplaats te dd. verzet heeft aangetekend tegen het vonnis nummer beklagden nummers tegen hem bij verstek gewezen op 25 juni 2012 door de 1C kamer van deze Rechtbank en waarbij:
- akte werd verleend aan Het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad van haar vrijwillig tussenkomst.

en waarbij beklagde veroordeeld werd:

hoofdens de vermengde feiten A en B tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van tweemaal TWEEDUIZENDVIJFHONDERD EUR en waarbij hij werd verplicht tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR;

de geldboete en de bijdrage werden, bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 voor wat betreft de boete en gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 28 december 2011 voor wat betreft de bijdrage, respectievelijk vermeerderd met 45 decimes en 50 decimes, zodat die geldboete tweemaal 13.750 EUR of 27.500

vonnis nr. 5192 F 2

EUR en die bijdrage 150,00 EUR bedragen;

de vervangende gevangenisstraf voor de geldboete werd bepaald op drie maanden ;

de beklaagde werd verwezen in de kosten van het geding begroot op 109,95 EUR ;

er werd hem tevens een vergoeding opgelegd van 32,27 EUR ingevolge het K.B. van 28 december 1950;

Verklaarde verbeurd de vermogensvoordelen, lastens beklaagde, namelijk 6140 euro (zie de vordering van het Openbaar Ministerie dd. 20 januari 2012), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen cfr. artikel 42,3° en 43 bis van het Strafwetboek.

Verklaarde verbeurd het onroerend goed, gelegen te
gekadastraerd als

met een oppervlakte van 9 m2 en , met een oppervlakte van 246m2, bij toepassing van artikel 433terdecies Sw, eigendom van veroordeelde en die voorwerp uitmaken van het misdrijf of die gediend hebben tot het plegen ervan.

oOoO

Beval dat het onroerend goed, gelegen te
gekadastraerd als

met een oppervlakte van 9 m2 en met een oppervlakte van 246m2 een andere bestemming wordt gegeven volgens de bepaling van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij dat de woning wordt gesloopt, tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretafe of reglementaire bepalingen, binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de werken hiervoor bevolen

Dat de Wooninspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigde de Wooninspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervocren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

vonnis nr:

5192 F 3

Zei voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

en inzake van :

1. COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN
van de stad

008988

met zetel op het Stadhuis te
1

- vrijwillig tussenkommende partij -
- eiser tot herstel -

2. De WOONINSPECTEUR van het Vlaamse Gewest
met kantoren te 1210 Brussel, Koning Albert II laan 19 bus
22

008989

- vrijwillig tussenkommende partij -
- eiser tot herstel -

HIJ WAS BETICHT VAN:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Te

in het onroerend goed gelegen te :

gekadastraerd als

en

(nr.

met een oppervlakte van 255 m2

eigendom van :

op

en zijn echtgenote

op

bij akte verleden op :

vonnis nr. 5192 F 5

A. Bij inbreuk op artikel 433 decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand of zijn/haar precaire sociale toestand door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name ten nadele van

I. van 3 juni 2008 tot en met 8 januari 2009

woning gelijkvloerse verdieping –
straatzijde)

II. van 3 juni 2008 tot en met 3 februari 2009

(2de verdieping – achter);

B. Bij inbreuk op de artikelen 2, 5, 15, 20 §1, 20 bis en 20 ter van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19.08.1997), zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006; inwerking getreden bij artikel 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 (B.S. 30.08.2007), een woning in voormeld onroerend goed rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, welke niet beantwoordt aan de vereisten gesteld in artikel 5 van het decreet, namelijk

I. van 3 juni 2008 tot en met 8 januari 2009

woning A (gelijkvloerse verdieping – straatzijde) aan

II. van 3 juni 2008 tot en met 3 februari 2009

a) woning D (1ste verdieping – achter) aan

en

b) woning E (2de verdieping – achter) aan

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken

vonnis nr.

5192 F 5

oOOo

Gehoord de beklaagde, eisende partij in verzet, in zijn middelen van verzet, bijgestaan door meester S. Snepvangers, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het openbaar ministerie in zijn advies ;

Aangezien het verstek te wijten is aan de eisende partij in verzet;

Aangezien het verzet regelmatig is;

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de artikelen 185, 187, 188 van het Wetboek van Strafvordering en artikelen 11, 12, 14, 31, 34, 35, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

DE RECHTBANK :

Verklaart het verzet ontvankelijk ;

De Rechtbank rechtdoende door een nieuw vonnis;

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord eerste vrijwillig tussenkomende partij - eiser tot herstel - in haar middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester K. Cox loco meester R. Pockelé-Dilles, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord tweede vrijwillig tussenkomende partij - eiser tot herstel - in haar middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester J. Claes, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester S. Snepvangers, advocaat bij de balie te Antwerpen;

vonnis nr. 5192 F. 6

* Voorafgaand

De rechtbank stelt vast dat beklaagde in verzet ging tegen het verstekvonnis dd. 25 juni 2012, en hierbij ook verzet aantekende tegen De Wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van de stad. in hun hoedanigheid van vrijwillig tussenkomenende partijen, eiser tot herstel. De zaak op verzet is derhalve op burgerlijke gebied op heden niet aanhangig.

* Ten gronde

Beklaagde is eigenaar van een pand aan de te . Het pand werd onbewoonbaar verklaard op 3 juni 2008 (st. II58-II64). Bij controle door de Wooninspectie op 10 augustus 2009 bleek dat beklaagde het pand nog steeds verhuurde. Het pand van beklaagde voldeed niet aan de vereisten van een degelijke woonkwaliteit en de appartementen die verhuurd werden kregen respectievelijk 110 en 63 strafpunten (st. II121-II113).

Beklaagde verhuurde aan personen die zich in een preciaire toestand bevonden.

Beklaagde voert thans ter zitting aan dat de huurders reeds in de woning verbleven wanneer hij het pand aankocht op 28 juni 2004. Hij benadrukt dat ook de huurders aangebracht door het OCMW het pand hebben laten verloederen.

Tevens stelt beklaagde dat de nooduitgang van het pand nu in orde is en dat de verbouwingen ingevolge de nieuwe aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning kunnen gebeuren.

Beklaagde brengt hiervoor de nodige stavingsstukken bij.

De rechtbank benadrukt dat voor het misdrijf van huisjesmelkerij een tweedelig moreel element vereist is :

- enerzijds, de intentie om misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon, ingevolge zijn preciaire of onwettige toestand of zijn preciaire toestand en,
- anderzijds, de bedoeling om een abnormaal profijt te beogen.

De beoordeling van deze elementen betreft een feitelijke beoordeling door de rechtbank. De huurprijs, situatie van de huurders, al dan niet sociaal of financieel precair zijn hierbij richtlijnen.

De rechtbank is van oordeel dat, wanneer men enkel de besluiten tot onbewoonbaarverklaring en de vaststellingen met betrekking tot de strafpunten en gebreken van de woning in aanmerking neemt, dient te worden besloten tot een abnormaal profijt dat wordt bekomen voor de verhuurders.

vonnis nr.

5172 F 7

Iedere vergoeding voor verhuring van een woning die niet bewoonbaar is, maakt in wezen reeds een abnormaal profijt uit.

Met betrekking tot de materialiteit van de feiten verwijst de rechtbank naar de technische vaststellingen waaruit toch wel blijkt dat de normen met betrekking tot veiligheid en hygiëne niet werden nageleefd. Ook al zijn de huuropbrengsten laag of nihil, is er in casu toch wel sprake van een abnormaal profijt.

De woning mocht gelet op de onbewoonbaarverklaring in 2008 zeker niet verhuurd worden.

Ook meent de rechtbank dat beklagde op de hoogte was van de bijzonder precarie toestand van de huurders gelet op de tussenkomst van het OCMW.

Voor [ ] blijkt dit zeker uit haar verklaring (st. I29). [ ] kreeg ook OCMW-steun (st. I23).

Uit de verklaringen blijkt ook dat de huurders in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken.

De rechtbank acht de feiten onder tenlastelegging A lastens beklagde bewezen.

De rechtbank verwijst naar de gevoegde technische verslagen, de vaststellingen van de verbalisanten, de gevoegde foto's in het strafdossier, waaruit duidelijk blijkt dat de woning van beklagde niet voldeed aan de vereiste kwaliteitsnormen. Er was een gevaar voor de veiligheid van de bewoners. Uit het omstandig verslag met betrekking tot het kwaliteitsonderzoek blijkt dat er ook electrocutie- en CO-gevaar bestond (st. II6, II7, II81, II82) en een onmiskenbaar veiligheids- en gezondheidsrisico.

De woning werd bij besluit van de Burgemeester dd. 3 juni 2008 (stuk II58-II64) onbewoonbaar verklaard.

Beklaagde was niet in het bezit van een geldig conformiteitsattest en mocht derhalve zijn woning niet verhuren.

De rechtbank acht de tenlastelegging B lastens beklagde bewezen.

* Met betrekking tot de vordering tot verbeuring van de huurgelden :

Beklaagde argumenteert dat [ ] wist dat ze weg moest en toch wou blijven. De rechtbank aanvaardt deze argumenten niet.

De woning van beklagde was ongeschikt en onbewoonbaar verklaard en beklagde had geen geldig conformiteitsattest, zodat de verhuur illegaal was en de huurinkomsten als illegaal verworven dienen te worden beschouwd.

vonnis nr.

5192 F. 8

De berekening door het Openbaar Ministerie lijkt correct, zodat het illegaal verworven vermogensvoordeel wordt bepaald op 6.140 euro.

* Met betrekking tot de herstelvordering

Beklaagde merkt op dat het opleggen van de herstelvordering tegenstrijdig is met de verbeurdverklaring van het onroerend goed. Deze opmerking is onterecht.

De rechtbank benadrukt dat de verbeuring van het onroerend goed een andere grondslag heeft en verplicht wordt opgelegd als sanctie cfr. art. 433 terdecies van het Strafwetboek, ingevolge de veroordeling van beklagde op grond van art. 433 decies Sw. voor tenlastelegging A.

De herstelvordering betreft echter een burgerlijke vordering die verbonden is aan de strafvordering.

Het pand van beklagde is behept met een stedenbouwkundige inbreuk. Het aantal woonentiteiten werd gewijzigd zonder vergunning.

- De herstelvordering van het College van Burgemeester en Schepenen, cfr. art. 20bis, Vlaamse Wooncode, beoogt het herstel door het uitvoeren van aanpassingswerken, zodat het pand opnieuw aan de woonkwaliteitsvereisten voldoet.

Evenwel, wordt in het beschikkend gedeelte van de conclusie van het College van Burgemeester en Schepenen, een opsomming gegeven van de diverse gebreken per appartement in de woning, en dit betreft eerder een opsomming van vaststellingen van de gebreken. De rechtbank meent dat deze uitgebreide, zowel algemene vermeldingen, overbodig zijn. Bij de vaststelling van de uitvoering van het herstel, mogen immers geen gebreken meer aanwezig zijn, zodat de woning dan wel moet voldoen aan de vereisten van art. 5, Vlaamse Wooncode.

Bovendien betreft het een opsomming, waarover de rechtbank geen controle heeft en niet kan bepalen wat wel en niet dient te worden opgelegd en welke concrete werken er dienen te worden uitgevoerd en daarvoor nodig zijn. Bovendien hebben de gevorderde aanpassingswerken betrekking op onwettig doorgevoerde woonentiteiten.

De vordering, zoals geformuleerd, lijkt om die reden onredelijk en onwettig. Ze wordt afgewezen.

- De herstelvordering van de Wooninspecteur cfr. art. 20bis, Vlaamse Wooncode, beoogt de overtreder werken te laten uitvoeren waardoor het pand voldoet aan de woonkwaliteitsnormen. Evenwel komt het pand gezien de

vonnis nr.

5192 F 9

stedenbouwkundige inbreuken niet in aanmerking voor renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken.

Derhalve wordt gevorderd aan het pand een andere bestemming te geven volgens de bepaling van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij de woning te slopen, hetzij dit verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.

De parlementaire voorbereiding van de decreetswijziging van art. 20bis, vermeldt geenszins dat de principiële verplichting om de gebreken integraal te herstellen niet kan. Enkel als integraal herstel niet mogelijk is moet de rechtbank de alternatieve herstelmaatregel bevelen.

Gelet op de voorgaande motivering, dat integraal herstel hier onmogelijk is gelet op de stedenbouwkundige inbreuken, lijkt de vordering van de Wooninspecteur hier niet kennelijk onredelijk. Deze herstellvordering is gemotiveerd vanuit het oogpunt van elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten.

Door het opleggen van deze herstellvordering wordt vermeden dat verkrotte woonegelegenheden opnieuw bewoond worden.

Deze maatregel belet ook dat beklaagde de woonentiteiten toch herstelt na het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning.

Beklaagde kan nog melding doen van het herstel van de gebreken cfr. art. 20bis§6 Wooncode.

Derhalve wordt deze herstellvordering toegekend.

De termijn voor uitvoering wordt bepaald op één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis. Een dwangsom van 125 euro per dag vertraging wordt opgelegd vermits dit het enig middel blijkt te zijn om het herstel te bekomen.

Strafmaat

De feiten zijn ontoelaatbaar vermits de illegale verhuring van onbewoonbaar-verklaarde panden, een ernstige inbreuk betekenen op de veiligheid van de bewoners en op hun levenskwaliteit en ook aanleiding geven tot misbruiken door de verhuurders.

De rechtbank houdt rekening met het blanco strafregister van beklaagde en zijn inspanningen om de toestand te regulariseren. De navolgende straf wordt daarom opgelegd met uitstel.

De feiten A en B vermengen zich als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet.

vonnis nr.

5192 F b

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 147, 162, 185, 187, 188, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,
gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en
nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000
betreffende de invoering van de euro,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de
voormelde tenlasteleggingen B,
en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 42,3°, 43bis, 65, 66, 433decies,
433 terdecies van het Strafwetboek

Rechtdoende op tegenspraak**VEROORDEELT :**

- beklagde, , hoofdens de vermengde feiten A en B tot een
hoofdgevangenisstraf van **ZES MAANDEN** en tot een geldboete van twee-
maal **TWEEDUIZENDVIJFHONDERD EUR**.

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een
hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze ver-
oordeelde te doen verhopen;

Bevecht dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewij-
zigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de hoofdge-
vangenisstraf en geldboete uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor
een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot
hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele
redders, tot het betalen van een bijdrage van **25 EUR**, bij toepassing van arti-
kel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en
de wet van 28 december 2011, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op
150,00 EUR.

vonnis nr.

5192 F 11

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het eerste vonnis zijnde 109,95 EUR, en deze van huidig vonnis op verzet, zijnde 190,07 EUR, daarin begrepen de kosten van de betekening van het vonnis bij verstek, het verstek te wijten zijnde aan beklaagde en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 de geldboete van tweemaal 2500 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete tweemaal 13.750 EUR of 27.500 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden;

oOoO

Verklaart verbeurd de vermogensvoordelen, lastens beklaagde, namelijk 6140 euro (zie de vordering van het Openbaar Ministerie dd. 20 januari 2012), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen cfr. artikel 42,3° en 43 bis van het Strafwetboek.

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden, uitgezonderd een effectief gedeelte van 3070 euro.

Verklaart verbeurd het onroerend goed, gelegen te _____, gekadastréerd als _____, met een oppervlakte van 9 m2 en nummer _____, met een oppervlakte van 246m2, bij toepassing van artikel 433terdecies Sw, eigendom van veroordeelde en die voorwerp uitmaken van het misdrijf of die gediend hebben tot het plegen ervan.

oOoO

Beveelt dat het onroerend goed, gelegen te _____, gekadastréerd als _____, met een oppervlakte van 9 m2 en _____, met een oppervlakte van 246m2 een andere bestemming wordt gegeven volgens de bepaling van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij dat de woning

vonnis nr.

5192 - 12

wordt gesloopt, tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de werken hiervoor bevolen

Dat de Wooninspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de Wooninspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

oOo

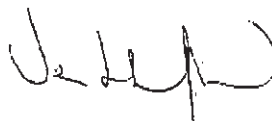
Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op **achtentwintig oktober tweeduizend en dertien** in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

A. Mertens,
F. De Bock,
F. Van Huffel,

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.

F. Van Huffel

A. Mertens